

her, vil se fornøden Opfordring til mellem denne og næste Samling at lade undersøge og ved Overflag godtgjøre, hvad det vilde koste Statskassen at anlægge en Fragtfart fra Esbjerg til England, i Principet lig den Fragtfart, Staten har anlagt mellem Frederikshavn og Gøteborg og mellem Korsør og Kiel — i Principet lig den. Jeg veed meget vel, at ogsaa Farten mellem Frederikshavn og Gøteborg har haft onde Dine (J. H. Nielsen: Det har den endnu), ja, og har endnu. Jeg veed meget vel, at man fra en vis Side hellere ønsker, at Rejsende, der naaer Elben, skulde drage over Kiel—Korsør og Kjøbenhavn til Skandinavien, end at de skulde vælge Veien Kolding—Frederikshavn—Gøteborg, og ligeledes, at Godset skal gaa hin Vej. Jeg veed nok, at der er en vis Betragtning, der gaar i denne Retning. Jeg tror imidlertid dog, at denne Route har været nyttig ved Siden af den anden, især naar vi have saaledes i en væsentlig Grad forbedret Farten mellem Kiel og Korsør — thi vi have jo anlagt store Kapitaler der i bedre Skibe — og naar vi have maattet komme til paa Grund af Forhandlinger, som det kunde være interessant at komme ind paa her, hvis man efter deres Natur var berettiget dertil, overfor Forhandlinger, der føres her og andetsteds om Kommunikationsmidlerne, at fordoble denne Forbindelse Korsør — Kiel. Det fremstilles fra en Side, som om dette var foranlediget ved den Politik, der fra vor Regjerings Side er ført; men Sagen er snarere den, at Forholdet er fremkommet just fra den Side, der nu angriber. Men jeg siger: Naar vi have offret Meget paa denne Sag, og den er bleven væsentlig forbedret, og naar vi ganske naturligt trods de onde Dine have anlagt Routen Frederikshavn—Gøteborg, saa er der i Principet samme Grund, og i Realiteten langt større Grund til at etablere, til at fikre en Fragtfart mellem England og Esbjerg, naar de Fordringer, man i den Henseende stiller til Anlæg og Drift, og de Beregninger, man gjør, kunne siges at være fornuftige, holdbare og rimelige. Det er af den Grund, jeg tillader mig at spørge den høitærede Indenrigsminister, om han ikke i, hvad der er kommet frem, vil se fornøden Opfordring til mellem denne og næste Samling at lade dette Spørgsmaal undersøge og ved detaillerede Overflag godtgjøre, hvad Anlægget af en saadan regelmæssig Dampskibsart fra Esbjerg til England vil kunne foranledige, saafremt Regjeringen og Rigsdagen maatte kunne blive enige om, at det vilde være i Statens og Samfundets velforstaaede Interesse, at det gennemførtes. — Med Hensyn til Storebeltspassagen er der jo to Foranstaltninger, ikke blot Dampfærge, men ogsaa en Isbryder, begge Foranstaltninger, som den høitærede Minister har foreslaaet. Med Hensyn til den sidste, Isbryderen, vil jeg ligeledes gjerne rette et Spørgsmaal til den meget ærede Indenrigsminister. Jeg tror, at Be-

villingen er tiltraadt fra Udvalgets Side under Forudsætning af, at bindende Kontrakt er afsluttet med et dansk Skibsbyggeri, og da vi kun have eet af den Slags, nemlig Burmeister og Wains, maa det være det. Jeg har imidlertid set berettet i Bladene, at det vedkommende Skibsværf ikke har anset sig for bundet ved de tidligere Af-taler, at altsaa de tidligere Af-taler ikke have haft en saadan bindende Betydning, men derimod har foreslaaet et andet Skib til en anden Pris, dels et større Skib til en større Pris, dels et mindre Skib til samme Pris. Da det nu selvfølgelig ikke er Meningen, at man herfra vil bevilge Midler til Isbrydere, hvis Dimensioner og Pris kunne bestemmes af den Fabrik, der bygger Skibene, vil jeg gjerne spørge den høitærede Indenrigsminister, hvorledes Stillingen er med Hensyn til dette Spørgsmaal, om han agter at indbyde til Konkurrence angaaende Leveringen af dette Skib, eller paa hvilken Fod denne Sag i det Hele staar? Jeg tror, at Spørgsmaalet har en saadan Betydning, at Oplysninger i den Henseende kunne være ønskelige. — Ved Siden af, hvad jeg her har nævnt om Kommunikationsforholdene, er der et lokalt Spørgsmaal, jeg ogsaa gjerne vilde omtale, og det er et Spørgsmaal, som navnlig blev udviklet af det ærede Medlem for Nørresundby (Suel) angaaende en Forøgelse af Stationerne i Nærheden af Kjøbenhavn. Jeg antager, at det ærede Medlem efter den Maade, hvorpaa han udtalte sig, dermed har ment, at hans Forespørgsel skulde falde hort, og at vi saa med den høitærede Formands Tilladelse skulde have Lov til at omtale Sagen udsårlig her. Jeg skal imidlertid ikke gaa ud fra denne Forudsætning, saa længe det ærede Medlem ikke selv positivt har udtalt den, og jeg skal derfor kun berøre Spørgsmaalet med et Par Ord. Jeg skjønner da ikke rettere, end at denne Udtalelse om en forbedret Afgang til Jernbanestationerne for det store Kjøbenhavn, navnlig for Broerne, er overmaade berettiget, og jeg kan ikke antage, at den meget ærede Minister vil kunne skjønne anderledes herover, end at det er et Spørgsmaal, der meget godt kan løses uafhængig af de almindelige Overveielser, som den høitærede Minister ellers forbeholder sig Tid til at tage med Hensyn til Forandringer i det bestaaende sjællandske Jernbanenet, saavel med Hensyn til Udvidning som Driften af de nuværende Baner o. desl., en Lidsfrist, som jo er ganske naturlig efter de nuværende Forhold; men det forekommer mig, at dette Spørgsmaal maatte kunne løses hurtigere, end hvad der ellers kan komme frem efter en mere almindelig Overveielse. Der er slaaet paa en Station nede ved Forsløv mellem Slagelse og Korsør. Sa, det er vist utvivlsomt rigtigt, at der paa Banen Roskilde—Korsør er lidt smaat med Stationer; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at et Tilfælde, der er ikke mindre presserende, har været fremme,